

صاحب امتیاز
و مدیر مسئول
دکتر اسماعیل
اردلان.

بهیچ حزب
(سته یا جمیعتی
بستگی ندارد

کوہستان

۱۳۲۴ شنبه ۲ مهر ماه

سال اول - شماره ۲۷۵

و گیل! مآل اندیش؟!

خاکل از اینکه ایشان چون ملکور مردم هستند بیاناتشان هر قدر هم
غرا باشد ازی تغواهه داشت و چون مردم ایشان را غاصب و از
میان برند خود مسلم خود بدانند از ایشان منزجرند.

پس از تعریف و توصیف چند لغتی که اکثر آمورد نظر مردم
سفر هستند مانند این اندی (که حق در ایکانی روزنامه «بر»
از قبوض رسید و جوهر مال الاجاره های موافقه جات که گرفته و
خود رده است موجود بیانند) و پس از معنی آنان در مردم بهترین
خدمتکاران دولت شام دلسویز برای اهالی سفر اظهارداده است
«بانی خرابیهای سفر و موجب بدینه مردم این منظمه در درجه
اول و کلای کردستان آقایان آمل و سنتندی و آقای صدر قاضی
نایانه مهاباد بیانند.

آن آقایان همچنگان مایل بآبادی سفر بوده و بجهت سه گی
مردم این نواس را بینه میزند «در صورتی که خود را بهترین خادم
سفر خواهد و گفت»

«ولی من چه و کلی باشم چه پاشم لوک و خدمتکار

خطبی شا هستم»
شاید آمای محیط گنان کرده اند مردم مطیع و ناچار و
فرمایند و از این مخصوص هم ندانند هیچکه او گفت مردم هم
باور نمیکنند
و اینجع پاتخایات سفر پس از اظهار امتنان از چند لغتی که
باور رای عاده اند گفت.

«اگر هم رای ندادید از اتفاقات موثر دستور میرسید و
بعال من تفاوتی نیکرد» اگرچه در جواب این هدایات جواب دندان
شانی از طرف یکی از حصار باور داده شده ولی قطعاً بروی مبارک
باورده ولی شاید باطلاً معلوم «مه را اولو برد» از ضریح
گذشته باشد.

قسم مطلع گشت هایش بیشتر تحدیث مردم در تلکار اخلاقه
برای اینکی فرماده لشکر سرتیپ هوشمند امتنان بوده و من بای
منهده گفته است:

«و اینی و اینی شا مرهون نداکاری های اوست . اوست
که داشت حال شا میوزد . اوست که بداد شا میرسد . آلهایی که
ظاهرآ خود را دلسویز شا معنی میکنند هوام غریبین بینه بند»
پس بیشتر باد نموده بود که مردم بلافاصله به تلکار اعماه
بروند و در آنجا مخصوص شوند و مجداده اینکی هوشت اختر را
بخواهند . در اینجا قدری هم ناز با تهیه کرده و گفته ود :

« من هم از اینجا غدوه ام رفت و آندر بیشتر از خواهم کرد
که دستور ایهای فرماده لشکر برند»

کامه ایسی جه از قبیل این اندی و اتووی (که چندین مرتبه
منوع الرکان شده) و غیره بدینالش زوان و خود آقای محیط مانند
اینکه میخواهد برجم فتح و ظار را برقرار یکی از هزار بزرگ
دولت مغلوب نصب کند بسوی تلکار اخلاقه از جلو حر کت نموده
دهد ای هم از ترس پایپوش سازی ناچار به تیمیت بودند
شاید آقای محیط این چند لغت را در تلکار اخلاقی که مغایره
کرد و بعدها هزار بالغ نموده باشد و ناشایان کوچه و خیابان
را که باین هزل جا علاوه نمی و نظری مفرسته . تدبیح متصibus منظور
فرموده باشد.

بنده در صفحه ۹

چند ماهی بیش از دوره چهاردهم
باقی شاهد .
هم در متوجه بان شغل اشتغال داشته اند
هر موضع که موضوع سزاوایت خایای
آنها بجان آید خود را یکی از اکراد
دو آنها میخواهند و سواتن توقی خود را
افکار چهارده سال ایشان کیش در کردستان
جلوه داده و وکایات و اکتشاف داده متوجه

بعض سفر منظور مردوده و سلامه مردوف و
مرشاس و بن خود در آلمان ملکه ایشان
خلامه بایان قبیل زمینه ساریها یکی
دوره سفر را از داشتن یک و یکی در بعضی
محروم گردانیده و اخیراً هم بیکمان نهی
منهدهات دوره باردهم سفارتی اسا یه
گردستان گردموس از چند دوز تو قدر

سندج و ملاقات فرماده ایشان را
کرد تین (پن از اتفاقات پیش از این)
قبله گاه امید و ره است .
از بیان هاش را همچنان که از این

و اینجا میشود .
ما ذیلیک نویه از آنرا نه از لحاظ
اهبیت شخصی بلکه از لحاظ طرز حل

بهرانه کان سر فی می نایم :
شاید نه ای از خواسته گان نام
«معیط» را در چهارده دیده باشدند :
شمش هستند که دودوره چهاردهم اشتان

شام زدنیکی هایی که تسریه سالیان دواز
و گلایت داد کشی و شناس باردهم و آشنا
بودن برو جای اهالی گردستان است در
ایران این طبق خود در مسجد جامع سازندیار
اشتباخت نه است .
آقای محیط بایش بودن بارشاخ

سفر و اینه استهاد کامل حکم رعایت

و اگر مردم بدانند فرماده لشکر ملائیت
با ایشان حسن بیت دارد دویا اقدامات ایشان
پر موده فرماده لشکر ایام میشود ،
یارای مخالفت با ظاهری ندارند ، یکه و
تها وارد میدان سفرانی شده و باطیان

ایشان کسی جرأت نموده اند کرد فرمایشات
ایشان را که باتکاه فرماده لشکر ایراد
نموده آنده غیر درست در جای دیگر تکرار
با منکس نایند هر چه خواسته اند
که ای هم از عنوان رسپتیور قائل شود .
آنای محیط که سوابق منتدی در

بللم آقای ملیبان: روئی لیسانیه خون

أَصْبَحَ

آقای بوسفت ملک مدیر دور راهه اتر از بیروت میتویسته
دویکی از مدلات شاده ۱۷ دمه کوهستان انتباها ایجاد را
مدیر روز نامه صوت الاحرار و معرفی کرده بودند.
خواهشندم این اشیاء را تصحیح فرماید. اینجا مادر مدیر
روزانه از هستم که غلام منشی شود ولی کاهی در روزها مصروف
الاحرار و مقالاتی می خویسم.

باری در مضمون البدان و زرهن القلوب و تاریخ سر جان
ملک و گنجانش در هریک شنجه غایی از کراماته سطوری
نوشته شده و ماده ای اطلاعات میطری و تسعی پیشگوی عناصر ای ای
مربوط باشد، تسبیه از مراتبه را از کتب مذکور استخراج و از نظر
خواهشندم کن گرامی میکنم اتمم.

۹- از مجمع البداں ۱- قوت حموی (جلد مفترض طبع مصر
صفحه ۶۳) - یافعوت ده از مشاهید غسل و اهم معاویات مذکور
میری بوده است در باره کراماته اینجا مذکور میتویست:
قرمانی پیغام اول و سون نامی مغرب کراماته ای ای و آن
شهری است که میان آن و همدان سی فرنگ راه و آه و از دیگر دیوار
و بین همدان و هلوان در مراره حاج و مع شده.

۱۰- از کتاب فرهنگ انتباها ۱- که «وقف آن
حمد لله مبتداً في قزويني أست»

و در اوایل مقدمه هجری میزسته است کراماته وادر کتب
قرمانی (قرسانید) نوشت اد از ایام جوانی است طواش از جزیره
شلهات (ج) (۱) و عرض از خصائص ای ای (لک) (۲) بهرام بن
شاهپور دولا مضاف ساسانی ساخت و قیادن میروز مسامی (۳)
ایمیده هزارش گرد و در وجهت خود عمارت هاب ساخت و پرسش
آن شیرپوران دل در اورد که ساخت صد گرد صد گرد و دریک چشم
دوا و فنور چین و حلقان ترک و رای هد و نیص روم اوراد است
پس کرده.

شهری وسط سوده است.
اکنون دیپیت و سنه شیخ ز در آن حدود است و خرس
پیروی ساخته در صحرای آن با غاید احتماً دو قرستان در دو قرستان
و پس از آن متبر کرد و آید جانه میوه های سرد سیری و
گرمه بری در او بودی و : تی چون میانی بعنواز کنداشت و در او
اواع سیران سرداده تا توالد و تراسل کردند.

۱۱- از تاریخ سر جان ملکم چاپ هندستان صفحه ۱۱
بعد از فوت شاهپور برادرش بهرام راجح رجای او نشست.
بهرام را رسک کراماته است باین سبب است که دو هد
برادرش ساکم کرامان بوده و در ایام سلطنت خود شهر کراماته
را که از معارف شهرهای ایران است بیان نموده نام خوش بر آن
پادشاه.

۱۲- مولف کتاب گنج دالش (محمد تقی مختطف)
پیشکشیم در ملته ۱۷ لکتاب خود طبع تهران ۱۳۰۰ مطبوعی
پند در باره کراماته نگات که ملکه آن چشم است.
خسرو پریز در محل فلی کراماته تا کستانی احمدان گردید
در این تا کستان چشمی بر پا شده که سلطانین چین و ترک و هند و
روم در آن خسرو داشته و در آن چشم ملات بسیار و بخششی
فرماون شاهان کرد بایان واسطه پس از بایان چشم بر اساسه که میتویست
پیشان این محل پیکراماته مخصوص گردید.

(۱) نجف مقصود ارقام بحروف ابجد است و بالغ بر ۸۳۷ میشود
و این رقم ۸۳۷ بین ۸۳۶ و ۸۳۸ است.

(۲) ندک شرح بالا بین ۳۴۳ و ۳۴۴ و بیست دلخواه.
(۳) قیاد اول پسر غیری از ۴۸۷ تا ۵۳۱ میلادی در دله
سلطنت گرد.

از روایات مهم (مان این فلسفه ای ای) مذهب مردگ میباشد.
از محتضات مهم این مذهب اشتراک در امور داد
ذیها است.

کرمانشاہ متروک

-۴-

کرم بیان از کرم بود و کرم خورد
بهر کسی که سکتم کرم یکلت کرم
بینده نگارند هیجانانکه بر ماحصل
شانه لازماست از جریات خانه خود مستحضر
بات برأی او لیز ضروری است هست
دانش اطلاعات جزئی لبیت به شهرستان
خود پیغمبره باشد تابعه هاشوانه اوله ظاهر
لشتو و شاهی که در جامه میلانه همراهی
میلید و مدنگنگار برای شهر
مولود خود بشار و دیگر میجهت اگر
نگارند در مدلات آن خود گاهی که میتویست
پیغمبرات میرزا دا زد برای بیوی از این
منظور مقدس است و سین لحاظ مدر
وجه تسمیه کراماته بتصیل پادرت شده
است.

وجه تسمیه کراماته

وجه تابدایی کرامات و کرامات
کرامه کراماته افیاس از بام کرامات
کرامات و این ایکه شاید پس مفسد از
هموطن غیر و همثیری های کراماتی
پوشیده باشد این واسطه لاجهز ایشان
تو خود یعنی در اطراف وجه تسمیه کرامات
داده و سین بوجه تسمیه سخن را شاه
میرزا داده.

کرامات موانع کیه های مقاماتی
بوشایم داشته و پسها بنام کاراما یا مدل
و پندریج در اثر نگرت استعمال تهییل
بکرامات شده است و چون بهرام چهارم
پادشاه ساسانی که در زمان پدرش (و با
یکول سر جان ملکم در زمان برادرش)
ولیمه و والی کرامات و بواسطه ولایت
در آتشهر معرف و ملک بکرامات
بود در سال ۳۸۸ میلادی بینت پادشاهی
و سید و در زمان سلطنت در باخت ایران
شهری بنا کذاشت و آرا بلطف خود بنام
(کراماته) مسی کرد.

بس بنا بر این مأخذ شهرستان نیلی
کراماته که مرستک از کله شاه و
کرامات میباشد در حدود یکپهزار و پانصد
سال پیش بنایه و نام گذاری شده است و لی
قبل از آن بینی در زمان هفتمین این
ولایت بنام کامپادون (۱) مسروق و در
کیهه یستون هم کن پدالپاده Kompadon
شده است و از هادا تی که در کتاب گنج
دانش ذکر شده (اسکندر در سه ۲۶۶

(۱) کیادن Kambaden تریبا کراماته امروزیست متها نادی آن تا حل
طاق سلطان غایی بوده است.
(۲) کرامات، جو، مادر بزرگ بوده و که مادرهم در زمان ساسایان بندیل سایی
در قرون اسلامی ماه شده ملماه الیمره (یا کراماته) (مه الکرون) (پادپنور)

آگاهی

از روز سه شنبه سوم شهریور ماه ساعت کفر اداره
دوشنبه بعد از ظهرها از ساعت ۷ تا ۷ بعد از
ظهر شوهد بود.

وتبیه اهلی زرین کفر حرکت کرد.
دولتیار نامه هزار سوار قرایاب که از طرف دولت ایران
اعلام شده بود دلسره اهر تیمورخان گرفت پس از متصور ڈو خوره
دولتیار شکست ناشی خورد در قله برداشت در دوسته حله قله
را گشوده هنگام پورش بیان قله تیری بقتل تیمور خان میرسد و
اورا ازیایی در میاورد. لشکرگیان تیمور خان دست اوضاع نکشیده
هلو خان برادر کوچکش با کمال شعاع و تپور شروع خروج خواهی
میناید و متجاوز ازدواست نظر اهلی ۴۵ دن کفر را بغل میرسانند
بالآخره خود دولتیار سلطان را هم بدست آورده بقاس
تیمور خان باشد مقاب و هیار دیار عدم میزاد و ۴۵ دن کفر را هم
خواست نموده نیش تیمور خان بالمه مریوان خودت میدهن.

حکومت هلو خان اردلان پس از کشت ۴۵ دن تیمور
خان برادر کوچکش هلو خان در سه ۹۹۶ هجری بر متصور فات تیمور
خان استیلا بات بالاستقلال حکومت گردستان اشغال میباشد.
هلو خان در مقیب رویه تیمور خان برادرش پادشاه عشائی
مدت ۲ سال حظ مناسبات با سلطان مراد خان سوم نموده ولی اخیراً
پادشاه ایران تجدید روابط مینایند و اطاعت و اذیاد خود را بدیار
اطباء میدارد و دارالملک گردستان را از قلمه ژلم و قلمه مریوان بقلمه
پلکان استدل میشند.

قلمه لشکان در محل پس از سخت و سنجلاخی واقع شده و در
آن ۴۵ دن از قلاع سعکه این سامان پیشان رفت است که برای هیچ یک
از سلطان همچو اور سان نموده آنجارا پنهان و غله تغیر میباشد
آز و علایم و دروازه میگان ۲ قله چنانکه گشته هلو خان باقیست
در ساق ایام امر کز طلاقه گوران و کلبر بوده که از طرفی گردستان
نموده و در ۴۵ دن سکوت داشتند.

بعد در شمعه تم ربیع دهور و خودت روود گار ویران شده
هلو خان آن دلایل نسبت و مرمت نموده و بر استعکافات آن انگروده
است و چندین آغازی و اطراف آن برای مانع و در هر آنادی مسد
محکمی سری یاه اعمال در هنگام ضرورت بنا نداده است.
قره پلکان در دوازده فرستگی شهر سه دز واقع است در
سنت جونو غرسی آن از قلمه ژلم و مریوان و حسن آبادهم تعبیرات
کامل نموده هرمه را با چشکوه و عظمت رسانیده است.

هلو خان شخص شجاع و بیرونی بود و در هدل و داد سر
آمد هر خود بوده است باز بر دستان و هایان در نهایت مهرو معین
ورافت و عطافت مهاده بکرده و با سلطان و حکام فرب جواه طریق
دوستی و مودت میبوده است.
در مدت حکمرانی او تمام متصور فات خلدوش آباد و مهور
طرق و شوازع امن و مطم خواه اش هم از سه وزاره ایان گشت
است.

قصول از بیه سال را بر قلاع اوریه نهم میگرد گردستان را
در زلم و بهار را در پلکان و تابستان را در من آباد و بازیاب را
در میریان سر میبرده است.

در نتیجه سیه و تیفیت ششی بیانیه ایان چه وجهه را داشت
که اشیا از هر سیه ایان خاطر حامل شوده بجهیز کدام از
دولتین دوم و ایران احتماً نکرده بالاستقلال حکومت میگردد و مملکت
گردستان را ملکت متنه نامیده است.
برای تدبیس هاو و نشر معارف و امانت همیشہ شیخ مهد القضا
دوم مردوخی را دیگر شیخ شیخ شیخ شیخ شیخ شیخ شیخ شیخ شیخ
مکونت داشته بازیابی حسن آباد که پایتخت سه بوده است اتفاق
داده است.

برای تعلیم و تربیت خان احمد خان پسرش پیر علا جنوب
اهل هد موالی سه دز را که در مسیر کول بوده بمن آباد آورد
و کلیه لوازم زندگانی ایشان را تامین نموده است.

گرد و گردستان

«سنہ اردلان»

باره تیمورخان متبر داشته و بیان (مسیر
میدان) عتیر و سر افسر خان یک و ثوت
سلطان علی یک پسر سومنی که چنانین
لو بود دونتارخ ۹۷۵ هجری پسر یازدهش
بساط یک پساط سلطانی را آرایش داد.
این دلیل زاده در علم و فعل متصور
اوغلان و در سعادت و بدل نادره زمان بوده
اکنراوات نمود ادرسته اهل علم پسر
بوجه و بدل و سلکنیاری میل میرداده است.
لهم سه دز، حسن آزاد
سهم بدان یک - فره داغ، کری
حریر
سهم مراد یک - مریوان، سفر سیاه
کر، تیکل و غوره: تووه
سهم امیر علم الدین - شهر سازار
خود تیمور خان پایا بهی منضم از
سواده نظام بسیع اطراف و اکاف برداشت
کرمانشاه، سفر، دینور و زرین اکرم رام
که حالا گروس یا بیهار میگویند بخت
تصرف در آورده بدن توجه بدولت ایران
لوای استدلل و خود سری را بر افزایش
است.

دوس مریه هم ایل کاپور سروه بر
تیمورخان گرفت، تیمورخان که کاپور را
خاکت کرده و بنان شیشان معناج ساخت
است از سه ۹۹۳ پیریا هرار سواره دباره
بمتصور فات غرب یک کاپور حمله برده هر
یک ناچار باهنده بشاء و ردهخان والی
لرستان شد، ام است.

شاه و زدیغان یا جمیعت ارستان و
کاپور سروه بر تیمور خان زمین
خان که کاپور را خارج کرده و در حال
مراجمت و دهیچه شتاره همچو پیش آمدی
را داشت ناچار یاهان هزار سواره
هراء داشته بازیه لر و کاپور آربخت
است.

در میدان رزم اسپ تیمور خان زمین
خورد و فوراً بیان لرستان براو تاشه او
داستکیر میباشد.

شاه و زدیغان که شخص یانجیر با موالی
اندیش بوده با کمال توفیر تیمور خان و
بنزل خود برده و بایان اهزار آربخت
لست با مرعنی داشت.

پس از چندی تیمور خان را با سواره
و چمیت خود بکردستان روانه نمود بند
از سه سال از طرف دو بار دولت ایران
دولتیار سلطان منصوری حاکم معزال
زیورخان از بیان میشود تیمور خان
شان بادو هزار سوار بزم دفع دولتیار
سلطان مرادخان از آین بیان آمد
هزار آنچه ملا که مایات شهر زور بود
(که بنا سی هزار بول گذان ایران) در

((پی شینان و تو یانه))

و عنوان را همیشه « پیشینان و توانده » قرار میدهیم
 ۱- هزار سال پیشی بی کانه پرورستی له آخرینها
 ده نیت نوشته است .
 ۱- آشی دوای شادخوشه .
 ۳- نازی ولات به که رویشکی ولات رستمه کری .
 ۴- قله هزاره دواره ای به کاره .
 ۵- ریش نهی به تووشاوه که دویه تووشاوه
 نهی شانه بوله گردی .
 ۶- سوار نانه کلی نانی به سوار .
 ۷- گول بی قبچک نانی .
 ۸- گرله بیشه شیرندها کور گور هام ری دی
 ده که ونه رقص و سماه .
 ۹- روز یاکبه کله شیری بزی هزار روزبه مریشکی
 هاری .
 ۱۰- نان بده به سهله که هایده به سهله .

آگهی منصر و راث

شماره ۱۰/۰۴/۰۱ - ۲۰۲۴ - ۲ ای جیب اندانی بوجات از طرف آنای بدالدف (متوش) استاد پایبرک گواهیتم و رو اشت و میشه ورو نوشت شناسمه داده توواست شماره ۵۲۶/۱۲۴ داده بایته مرحوم آفاجان (دانشته جبل بود) داده شناسمه شماره ۱۴۸۰۷ در تاریخ دهم آبانه ۱۳۲۳ در تهران جایگاه هبکنی شود و غات بانه و آمانی بدالدف (متوش) بیشناسمه شاره ۸۰۰۵۴ و بومف (اید) شناسمه شماره ۲۳۰۰ بران ۵ یا تو زهرا بیشناسمه شماره ۱۸۹۳۰ زوجه دائمی متون و درات منحصر میباشد بس از شنیدن کواهی کواهان مراتس سه نوشت منوال ماعنی بکار در روزه ام رسی کشور شاهنشاهی و روزه ام کوهستان آگهی میشود اگذشن مدت مه ما از تاریخ شر اوین آگهی و بودن مفترضی بر جمیع خدا اندام نواده شد و پیر اگر که و میباشد از متوفی دارد در طرف میهت مربور است از والاه و میباشد غیر از رسی و سری ابراز شود از درجه اعتبار سانط خواهد بود .

رئیس کل دادگاههای بخش تهران - امامی اهری

۳-۳

چو فردا داد خواهان داد خواهند

زم من مد هزاران داد از ایند
 شاید اگر در کوهستانهای آن اطراف سارده و خوب گوش
 فرادا وید حالا هم نوعهای پرور بایی هربان بیکوش برسد .

قبل از توقيف روزنامه از علاقمندان تقاضانه دید از ضرب المثل های کردی که بخطاط دارند نوشته برای عابقرستند که بتدریج و به تناسب موقعیت برای هر شماره چند ضرب المثل انتخاب و جای نهادیم آقی محمد امین هوشمند خبر نگار ها درسته که قبل اجمع آوری ضرب المثل های کردی توجه شان را جلس نموده بود: بما نوید دادند که موفق به گرد آوری تعداد قابل ملاحظه ای شده و تابحال هم چند نوشت برای هزار آن ضرب المثل های فرستاده اند و غولانی بیشتر نمودند که تحقیق آن هر شماره ضرب المثل های رسیده را چاپ کنیم . پیش از این

ماشین ما سرعت چاده را می بود مناظر طبیعی و زیبایی مملو آباد ازورای شیه های ماشین سرعت از ظریم رژه می داشت ،

ماشین ما را به میدان و مایند شهر را گردش کریم ، دره تاشائی عالی آباد را بیز دیدم نودم و نالمدی کار عالیه برق رفته از آنها اکباتان بزرگ را خوب تماش کردم .

او اهدف من از توقف هیدان متابده ، و زیارت معمره با اباطهر هربان بوده مخان داشتن این شاعر زرگ ملی میرا شفته کرد . بود و بیش از بیش مرای مسوی خود میکشاند . مفیره با اطاهر بر روزی لندی باشدانی و افع شده نسای خارجی آن غایل نوجی بیش .

مید حسن عشقی مادم بدار کاه در اطراف و شعبت ساختمان غیره و برایم تو پیشانی میداد می گفت از سید هزار تو مان که برای ساختن مقره ۱۲۰ و داده بودند بیش از این چهلار دیوار غشتنی که برس را است که دیگری نکردند بیه بون حیف و مل شده .

آنچهوری که او می گفت ساختمان قلنی های مخوبه و پیشنهاد منسیز از ساختمان چند بوده در اطقه میره هیئت ۱۲۰ میراخ روش بوده در صورتیکه حالیه بیش از بیه بیراغ دنی نیوزده .

شخص و قل اینوضع وقت بار را مویند هنر مبتود سه اولیا اور از شعر ای که جهان از صیت شهرت آهار شده هم امدادی ایران و ایرانی را در دنیا دوچ و آبرویی داده اند چکونه فدردانی می آندند .

در این مملکت کار تامیی ندارد از پلک طرف برای میره شاهراه حاسه سرا میلیون هانومان اعشار داد . مبتود و از طرف دیگر به بیره شاعری مانند با اطاهر هربان توجهی نیستند .

آن یکو میکوید : هر زند ایرانی است و س ندارند شید زبان را نکس که حکایت از حس میهن برخی می کند .

لی ایز بکی باز بانی ساده از دوری میهن نایله که چنگ بدل هر میهن برخی زده میکوید :

زشون مسکن و داده رسی بیشه آشی دیرم خدا یا شده هنوزهم عمارت آن دویش بایا که میموده خدیش داده ای مغلوط بکری برایم میموده در گوش طین انداز است که میباشد .

خدایا داد از این دل ادعا این دل که یکدم من تاکشم شاداز ایند آهت و معزولی از اشمار با برایم میخواند

بمقابلت اول پائیز

از هولوی

پایزهات، هدیلی تازه‌ی دایه‌حال

رشته‌ی سی و بیلی هرزان کردشمال

گیری سای کاران له ساردي که يله

بوهه بی وفای بی مه بیلی له لیله

ناقات لیم تقه، آختر نه فسه

آمات ره حمت بی، استغنا به

نر خواهی زنده به یه نجهی نازت

بو تیره باران آوه خوازت

حة سرت مه هیله‌له داهی تکدا

چدن خوش‌حده‌نکش باشوبن خدادنگدا

نهعنی تیری قوم نه رهی نهود

بیری غباری قوم نه که ویتهوه

این غزل را آقای احمد قانع نژاد از تهران ارسال داشته‌اند

پایی گامینیک تهران

پایی گامینیک تهران بـ. سـطـرـ آـیـانـ دـکـرـ عـبدـالـحـسـنـ اـرـدـلـانـ

دـکـرـ هوـقـیـکـ سـلـیـ وـدـ لـنـ جـهـاـگـیرـ جـهـتـشـ اـدـارـهـ مـشـودـ

بـلـیـ کـلـیـتـهـ تـهـرـانـ خـارـایـ بـعـثـتـهـایـ مـخـلـلـهـ بـرـشـتـیـ مـیـاـنـدـ

آـدوـسـ، تـهـرـانـ خـابـانـ سـومـ اـسـنـهـ

در تخارتخانه نقی‌زاده تبریزی

آقای عـنـکـیـ مـنـوـسـنـدـ درـخـرـدـ

مـادـگـذـتـهـ بـرـادـ اـینـ بـ کـدـرـمـنـجـاـبـارـ

اـشـمـالـ دـارـدـ دـزـتـرـیـزـ بـهـ تـخـارـخـانـهـ تـقـیـ

ذـادـ هـرـامـهـ وـبـاـ مـخـوـرـیـنـ تـقـرـیـجـهـ دـانـ

خـودـرـاـکـهـ مـخـتـوـیـ ۸ـ۵ـ هـزـارـدـیـلـ بـودـ بـهـ

اـمـاتـ آـرـ جـاـ مـیـنـدـارـدـ نـرـدـیـ آـنـ دـوـزـ

کـهـ بـرـایـ تـحـوـیـلـ گـرـمـنـ جـاءـهـ دـانـ بـرـودـ

دـهـ هـزـرـ رـیـلـ آـرـوـچـ مـخـتـوـیـ آـنـ دـاـکـرـ

مـوـ بـیـنـهـ بـیـسـ اـزـ تـحـبـیـتـ مـعـاـمـ مـیـشـودـ

کـهـ سـرـانـ تـقـیـ ذـادـهـ بـجـامـهـ دـانـ دـبـتـرـدـیـ

زـدـانـهـ.

درـخـانـهـ مـرـاـمـهـ خـودـ آـنـایـ نـکـیـ

تـقـانـاـ نـوـدـهـ اـنـ مـوـضـعـ وـاـعـمـوـسـارـمـ

اطـلـاعـ وـ آـگـاهـ بـوـدـنـ بـازـدـ گـانـیـ کـهـ اـزـ

نوـاسـیـ مـخـلـلـهـ کـرـدـ نـشـیـنـ بـهـ تـبـرـیـزـمـوـلـهـ

دـوـجـ نـایـمـهـ نـاـ آـنـ مـرـاقـبـاـشـدـ

بـنـظـرـ شـدـمـیـ تـبـیرـهـ فـرـمـانـدـ مـدـلـکـلـاـزـرـوـیـ

فـلاـنـ بـعـسـ مـیـاـمـ دـوـلـ وـ رـنـاهـ حـالـ

اـهـالـیـ هـرـضـ مـیـنـدـ بـ یـکـنـهـ بـاـبـورـاـشـدـتـ

دـوـ وـاسـ شـهـرـیـ بـرـ قـلـ سـانـ تـبـیـتـ کـرـدـاـهـلـیـ

سـنـ آـچـرـمـ وـ اـهـبـتـ سـبـتـ شـنـوـنـ

اـجـتـمـعـیـ خـودـ قـایـلـ هـنـدـ کـامـلـ اـشـتـ اـمـ

مـصـنـ اـسـتـ. شـایـدـ اـبـیـ هـرـضـ بـنـدـرـ آـلـوـدـ

قـادرـ اـنـوـشـرـ وـ اـنـیـ

ازـ سـقـرـ

آـقـایـ خـدـ خـواـهـ مـنـوـسـدـ درـخـوسـ

نـامـهـ مـاـ وـ تـاـنـگـرـانـانـیـ کـهـ رـاسـعـ بـاـقـیـانـ

بـرـادـانـ سـنـدـ خـودـ بـیـمـ اـدـ مـیـدـهـ آـقـایـ

وـسـیـمـ زـادـهـ مـهـ اـمـینـ وـبـرـزـادـهـ قـوـمـ

فـرمـاـیدـ زـیرـاـ درـ سـنـدـ اـشـخـاصـ مـعـتـرـمـ

اـزـ نـاـمـیـلـ وـبـیـمـ زـادـهـ بـیـزـ هـنـدـ وـ شـایـتـ

یـتـ اـشـبـامـاـمـوـرـ سـوـعـظـنـ شـوـانـدـکـانـ

مـعـزـمـ وـافـعـ شـونـدـ»

حـلـاتـ اـبـرـانـ دـاخـلـ اـیـ اـیـهـ رـاـ چـادـهـ بـرـ مـیـکـتـتـ عـدـهـ اـیـ بـیـادـهـ درـ تـحـ

رـیـاستـ وـسـولـ بـرـ شـیـخـ عـدـهـ اـیـ مـاـدـرـ بـهـ دـهـ مـشـارـاـیـ اـعـراـمـ شـیـخـ مـهـمـانـوـلـ

گـرـبـدـ درـ مـوـرـتـرـ کـهـ شـیـلـ مـعـمـدـ اـزـ طـرفـ اـزـ طـایـهـ وـلـزـیـکـانـ سـرـوـیـ مـسـکـیـ

وـازـ طـرفـ دـیـکـ اـزـ مـهـ زـادـهـ هـایـ عـبـلـ شـیـخـ عـدـهـ العـادـرـ بـودـ

کـیـتـهـ خـوـیـ بـوـنـ دـسـتـوـرـیـ صـادـرـ وـ بـهـبـاتـ خـودـ گـرـشـدـنـمـوـدـ بـودـ

«ـمـلـوـنـ رـدـ نـ تـبـاـبـایـدـ عـنـاقـ حـسـاسـ وـقـاتـدـ دـوـتـ تـاـنـهـ شـاهـ اـیـ اـبـرـانـ

رـامـعـزـمـ شـهـارـ دـنـبـاـکـ بـنـادـ عـلـزـصـیـانـهـ اـنـ مـوـضـعـ رـاـ بـیـوتـ مـرـسـاـهـ وـ

بـدـنـ رـسـیـدـهـ تـهـنـ بـنـ طـبـنـیـ دـوـتـ شـاهـتـ هـیـ اـنـدـانـمـوـدـهـ بـانـهـ دـرـتـبـیـهـ اـظـهـارـ

مـدـاـتـ مـظـاهـرـتـ مـسـوـیـ وـ سـیـاسـ دـوـلـ نـاـمـرـهـ رـاـبـدـتـ بـاـرـدـ»ـ اـبـنـ

اـمـلـهـیـ کـهـ کـهـ بـاـمـهـ رـسـیـ هـیـتـ مـرـلـیـ خـوـیـ بـوـنـ دـبـرـ بـیـوتـ اـیـ

قـطـرـعـامـدـارـانـ وـقـتـشـوـنـیـ اـبـرـانـ هـمـ گـشـتـهـ بـیـانـهـ

کـوـچـکـرـنـ عـلـیـ کـهـ کـلـافـ مـدـاوـلـ دـسـتـورـ وـقـنـبـاـشـ اـزـ آـلـاـوـنـهـاـسـ زـرـدـ

نـمـوـیـکـهـ قـوـایـ آـرـاـزـاتـ درـ مـلـ زـدـخـورـدـهـایـ خـودـ بـادـلـتـ تـرـ کـهـ مـانـدـ

لـشـکـرـیـ کـهـ کـهـ مـاـمـوـرـهـاـتـ نـطـهـ سـرـعـیـ اـبـرـانـ بـاـشـرـ فـنـارـمـنـدـهـ اـمـنـ دـاشـ

اـزـ دـوـلـ اـیـ اـنـ اـنـظـارـ بـاـشـنـ یـکـوـ دـاـشـ بـاـشـ مـنـسـاقـهـ حـوـادـتـیـ بـیـشـ

آـمـدـ کـهـ دـرـشـارـهـ هـیـ بـعـدـ اـنـظـرـ خـوـانـدـکـانـ خـوـاهـیـ گـرـایـدـ کـهـ خـلـافـ

مـنـ اـنـظـارـ رـاـ بـیـوتـ وـسـانـیدـهـ

تلـکـافـ اـزـ سـلـزـ

شـورـبـاـوـ کـلـ کـنـورـ دـوـنـوـتـ

دـوـارـتـ کـشـوـرـ رـوـنـوـتـ اـسـبـدـکـانـ مـعـزـمـ

سـبـلـ آـقـایـ آـسـفـ ،ـ سـتـنـدـجـیـ صـدـرـقـاضـیـ

دـوـنـوـتـ جـرـایـدـ مـعـدـارـمـوـرـ رـوـنـوـتـ

کـوهـسـانـ رـوـنـوـتـ اـیـ اـرـانـ رـوـنـوـتـ دـادـ

اـنـشـاـلـ پـرـسـلـ آـمـیـ رـسـدـبـانـ اـفـشـاـنـ

رـیـسـ مـعـزـمـ شـورـبـاـیـ سـاقـ سـرـ قـاطـهـ

اـهـالـیـ تـصـوـرـ مـیـکـرـدـمـ اـزـ روـیـ تـشـبـیـعـ عـدـمـ

مـلـاجـبـتـ مـخـارـالـیـ بـرـایـ سـازـ بـودـ اـشـدـ

اـسـالـ آـقـایـ سـرـبـرـ رـاسـتـکـارـ رـاـ بـیـینـ

دـاشـتـمـ بـنـظـورـ سـنـ تـوـجـهـ دـرـبـارـهـ مـهـلـیـ

وـ سـنـ جـرـیـانـ مـیـسـتـ دـوـلـتـ دـوـلـتـ یـکـهـ

بـاـبـورـ اـرـشـ تـرـ دـوـ دـاـسـ شـهـرـسـانـ سـقـرـ

قـرـارـ شـوـاهـدـ کـرـفتـ بـرـ لـشـنـ اـخـرـ آـقـایـ

اـلـشـارـ بـنـاهـ بـرـ قـلـ سـانـ تـبـیـتـ کـرـدـاـهـلـیـ

سـنـ آـچـرـمـ وـ اـهـبـتـ سـبـتـ شـنـوـنـ

عـلـمـ خـوـاهـ دـشـقـبـتـ دـاـشـتـ رـاـهـیـ

فـقـارـ اـنـوـشـرـ وـ اـنـیـ

آـقـایـ شـرـ وـ مـعـالـهـ دـوـلـ وـ رـنـاهـ حـالـ

اـهـالـیـ هـرـضـ مـیـنـدـ بـ یـکـنـهـ بـاـبـورـاـشـدـتـ

دـوـ وـاسـ شـهـرـیـ بـرـ قـلـ سـانـ تـبـیـتـ کـرـدـاـهـلـیـ

اـکـرـ هـرـضـ مـیـشـوـدـ وـ جـهـدـ آـمـیـ دـوـلـتـ

مـلـوـنـ رـدـ نـ تـبـاـبـایـدـ عـنـاقـ حـسـاسـ وـقـاتـدـ شـاهـ اـیـ اـبـرـانـ

کـیـتـهـ خـوـیـ بـوـنـ دـسـتـوـرـیـ صـادـرـ وـ بـهـبـاتـ خـودـ گـرـشـدـنـمـوـدـ بـودـ

«ـمـلـوـنـ رـدـ نـ تـبـاـبـایـدـ عـنـاقـ حـسـاسـ وـقـاتـدـ شـاهـ اـیـ اـبـرـانـ

رـامـعـزـمـ شـهـارـ دـنـبـاـکـ بـنـادـ عـلـزـصـیـانـهـ اـنـ مـوـضـعـ رـاـ بـیـوتـ مـرـسـاـهـ وـ

بـدـنـ رـسـیـدـهـ تـهـنـ بـنـ طـبـنـیـ دـوـتـ شـاهـتـ هـیـ اـنـدـانـمـوـدـهـ بـانـهـ دـرـتـبـیـهـ اـظـهـارـ

مـدـاـتـ مـظـاهـرـتـ مـسـوـیـ وـ سـیـاسـ دـوـلـ نـاـمـرـهـ رـاـبـدـتـ بـاـرـدـ»ـ اـبـنـ

اـمـلـهـیـ کـهـ کـهـ بـاـمـهـ رـسـیـ هـیـتـ مـرـلـیـ خـوـیـ بـوـنـ دـبـرـ بـیـوتـ اـیـ

کـوـچـکـرـنـ عـلـیـ کـهـ کـلـافـ مـدـاوـلـ دـسـتـورـ وـقـنـبـاـشـ اـزـ آـلـاـوـنـهـاـسـ زـرـدـ

نـمـوـیـکـهـ قـوـایـ آـرـاـزـاتـ درـ مـلـ زـدـخـورـدـهـایـ خـودـ بـادـلـتـ تـرـ کـهـ مـانـدـ

لـشـکـرـیـ کـهـ کـهـ مـاـمـوـرـهـاـتـ نـطـهـ سـرـعـیـ اـبـرـانـ بـاـشـرـ فـنـارـمـنـدـهـ اـمـنـ دـاشـ

اـزـ دـوـلـ اـیـ اـنـ اـنـظـارـ بـاـشـنـ یـکـوـ دـاـشـ بـاـشـ مـنـسـاقـهـ حـوـادـتـیـ بـیـشـ

آـمـدـ کـهـ دـرـشـارـهـ هـیـ بـعـدـ اـنـظـرـ خـوـانـدـکـانـ خـوـاهـیـ گـرـایـدـ کـهـ خـلـافـ

مـنـ اـنـظـارـ رـاـ بـیـوتـ وـسـانـیدـهـ

***

اـولـ مـرـوـرـمـ بـوـدـ مـنـوـزـ رـسـتـانـ آـرـاـتـ بـاـیـانـ لـیـفـتـهـ بـوـدـ شـیـ

قـوـایـ دـوـلـیـ تـرـکـ پـرـاـعـیـ دـهـ اـیـ اـزـ اـیـلـ کـهـ کـوـکـمـ اـطـرـافـ دـشـیـعـ عـدـهـ اـیـ مـاـدـرـ

رـامـعـاـمـرـهـ کـهـ کـهـ بـاـیـانـ لـیـفـتـهـ بـوـدـ دـوـلـتـ دـوـلـتـ دـوـلـتـ

کوچک

دادگاه بی پایان

آقای دس آزاد بور شایندۀ نامه
کوچکستان در منطقه پکماد است که بی هر چشم
تو زیع ای کوچکستان از طرف فرماداری اتفاقی
آجیا بازدشت نمود تحقیقات اویه برای
تکمیل پر نهاده ای مثواهی به عالی
رسیده وان آنهاست همانند هبته مردم
کور کوران اطاعت شان شایندۀ هرو و دشکلی
قدرت قیر قاتونی خود را اعمال می کنند.
اخیراً کویا دادگاهی نعمت ریاست
رئیس اداره میر مادر اینکار شده
مازوچی اولیای مشغول را این تمثیل
هر یکیان که از پنهانی قتل در کردستان
برای مرغوب ساخت مردم آغاز شده جلی
می سایل و دیگر می خواهیم که اجازه نمایند
سرنیب هونشند افسوس یاد است شاندگان
او پیش از این رئیس ماسک قانون و مقررات
حکومت تعاملی قبیح ترین اعمال را
مرتکب شوند.

و نیز انتظار دادیم آقای سرتیپ
هداونی هرچه زوکر ب محل مادریت خود
خرکت تولد سین بازار آشنا و خود
منشاری ها خانه دهند.
آقای سرتیپ همایوی اکرجه در
عدت توقف خود در تهران چه در مناد
او رش رسما و چه بوسیله اشخاص مطلع
اد از همان اوضاع گردستان مسیح شدند
و ای اهلسان دارو باور و بسیج یا زیارت
دینه شنای مختلطه مذکونه مادریت خود
در اینک مدتی سو بیت هائی را که در
نهایت مهارت دو طول این عدت در آنجا
بکار رفته کش و شیانت کاران را خواهند
شناخت.

تبا آشنا که در مناد کاری های
کردستان دست دارند پایه آنکه و مطعن
پاشند که هر قدر بر شدت علیات خود
و غشای بر مرد چهار سو هوند ملت پایه ایند
همان میزان ماهم بر شدت تعقیب و مفتش
لودن آشنا مبارزاب.

اقلب ثابت معاشرت های هائی
دست پدیده مانع از آنکار شدن نوون
حیاتیت نیز کرد.
توقف و زبانه کوچکستان در شهر ها و
دعات افتتاح نوون مردم از خواندن
آن، تهدید و دین... همچ که امتنعه ای
حال شاگرد کوچکه کارخواه داشت.

صورت اسامی آقایانی که برای
تعهیب گزند حضر تویس کمک
نموده اند

بنایت پایان چه
درود بر فدائیان پیروزی
بر توای هستی بخش زندگی بر توای
فرشته آزادی که بیکاره هدف و ایده آآل
چهایان صنیع دودد باده
درود پاد بر وان شایی داده زدای
که مرک ویتنی دار بر اسارت و ذیول
تر جمیع داده و مردانه تا نای وی دشن
پیکار خودیده و اهر کو علم و بیاد کری
چهایانه دوده
درود با بشایی سریازان دلیل و
بشا ای نلم داران آزادی درود برشایی
بیش آهندگان بروی میارز وای خالدین
او تبعاع و بیداد کری به سال هر کویه
صائب و حراحت دانعل و با فداکاری و
چهایانی صلح و آزادی و اهر چهان بر مراد
ساخته
آری تاریخ هم نام شاره اهیت در
صفحات زرین خود با خاطر طبرست خواهد
نگاشت و چهان نام شاد را هیته به
یکنامی و زر کواری پاد مواعنده کرده
ستنچ - سروس انور

و کیم هال اندیش ۶۱

بنیه از صفحه ۱
بر واضع است که اسوای اتفاقی
و با در ظریگری هلت مسافت آنی
معطر و ملایات او بسیار تیپ هوشی اش اشار
و اطلاع او اوت ساعت سفر مدامات دولتی به
تبا یکیان خدمت آقای محیط اهیتی نداده
بلکه روپاوه که در باره مشارکی هدایه
اشتاده بیوده ۵۰۰ دهه و دهه
آنای معطر هولا شنان داد که برای
تبه زینه ای برای دوره بازدهم از همچ
اصفایی دفع ندارد و او اینست این آنده
محبوب بد بعنی موکن خیالی او بیاند و
بیز معلوم شد که برایه او این است که
لائق و دوست اینجا کرد که ناشاید از بازد
آقای استفاده ناید
ما آقای معطر بیمه بار دیگر اطیان
میدهیم که در دروده پا زدهم این آنده
برای ایشان بیست و از امثال احمدی و
آلوی و خبره هم کاری ساخته نهاده و
زیرا ساق اینکه اشخاص روز سرو
دوشتر خواهد هد و هاید از این انتخاب
پیشتری اکوش درام خیر انتخاب داده
ایشان خود داری ماسه
اگر لازم شد باز در این موضوع
خواهیم نکاشت.

آقای آقامحمد کریم اف. ۱۶۰ ریال

«میرحسین	آقای حاج محمد کریم - ۳۰۰ ریال
«هرشک شاه اویسی	» «مد. الحالی هنلیبی - ۵۰
«احمد سداد بیان	» «محمد رسیان - ۱۰۰
«وکیل السعیدان	» «بهاء الدین - ۵۰۰
«جمال لاجردی	» «اسدالله وطن دوست - ۱۱۰۰
«نصرت افغان مسعود وزیری	» «خانه بدال ریم دلال - ۵۲۰
«جاج سالار فلاح	» «صریمین - ۱۱۰۰
«باقر ذکری	» «بهار حسن صروفی - ۱۱۰۰
«مس وردی و محمد مسید	» «آقامحمد علوفه بهرامی - ۱۱۴۰
«میرزا محمد زوگر	» «میرزا محمد زوگر - ۲۲۰۰

ل یک غزل از طاهر بیک

دل نخوشی درد هجره جان جانانم وره
ات لنه جرک ومه ناوم هاه تائانم وره

عات درد و شفا کم وابه لو شکرت
ما یه زین و حیاتم درد و درهانم وره

صد شکر دوباره جزئ ورقنی عیش و شید
بو بلاگردان بالات قوج قرمان وره

دل رفینی شوخنگی بی عیندو بیمانم وره
نازینی سخمه آلی دیده هستی کج کلام

گلمداری شوخ و شنگی شاه خویانم وره
خانه ویرانم لددوریت رهزن ایمان ودل

ذینت بزم سریرم شمع دیوانم وره
چونکه سایه جتر زلفت دورن فرقه فرقه

سینه پرخون ور و خاور دل پر بشانم وره
دورله بالای نونامت زام جر کم کاریه

و کعرب صدخار دخیام رویه لقمان وره
کس نیه تایت قدم و ک من لم اوی عشقی تو

بر سیاهی غمزه کات مرد هیدانم وره
گرد پرسی حالت من بو فراقت بیت بلیم

هر و کو «طاهر» همیشه دینه گریانم وره
ابن غزل را آقای شکرلا طاهر بور ز کرامشان

فرستاده اندیک قطمه هم که به کردی کرم اشاهی سروده
شده بود ارسال داشته اند اگرچه خیلی مایل بودیم آنرا

درج کیم ولی چون در چند شعر آن عبارات سکته داشت
خودداری نمودیم لا کم صحیح شده آنرا برایه امجدداً بفرستند

هحل اداره: خیابان بهلوی

روزروی کوچه هر پیغمانه وزیری تلقن ۱۵۳۹

چاچانه کشاورزی

تلقن ۷۸۷